

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

9 FEBRUARI 1995

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen,
opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer H. Suykerbuyk**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer S. De Clerck.

Vaste leden : de heren F. Cauwenberghs, S. De Clerck, P. Deprez
en H. Suykerbuyk en mevrouw R. Van Cleuvenbergen ;

de heren J. De Bremaecker, J. Sleenckx, D. Van der Maelen en J.
Van der Sande ;

de heren H. Re Croo, A. Kempinaire en G. Versnick ;

de heer K. Van Overmeire ;

de heer P. Van Grembergen ;

de heer P. Luyten.

Plaatsvervaarders :

de heren H. Candries, F. Ghesquiere, L. Martens, C. Moors en
H. Van Wambeke ;

de heren F. Dielens, P. Hostekint, J. Leclercq en G. Vermassen ;

de heren J. Gabriëls, S. Platteau en D. Ramoudt ;

de heer L. Van Nieuwenhuysen ;

de heer H. Schiltz ;

de heer L. Steenwegen.

Zie :

652 (1994-1995)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet

De Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden besprak het hogervermeld ontwerp van decreet op 7 februari jl.

A. ALGEMENE BESPREKING

1. Inleidende toelichting van de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

De minister-president schetst vooreerst de voorgeschiedenis van het ontwerp : op 21 februari 1971 had de ondertekening van het Verdrag te Wenen plaats. Op 16 augustus 1976 trad het Verdrag in werking na goedkeuring door veertig staten.

De doelstelling van het Verdrag bestaat erin het gebruik van psychotrope stoffen door middel van strikte maatregelen te beperken tot absoluut onmisbare medische en wetenschappelijke doeleinden, en de strijd op te voeren tegen het misbruik van deze stoffen door middel van gecoördineerde en universele maatregelen.

De stoffen waarvan het gebruik vooral wordt bestreden zijn zekere synthetische stoffen, zoals amfetaminen, kalmeermiddelen, slaapmiddelen en hallucinogenen (o.a. LSD) als ook de stoffen die niet gevisieerd werden door de controlemaatregelen, ingesteld bij het Enkelvoudig Verdrag van 1961 inzake verdovende middelen.

De schadelijke werking van vermelde stoffen zijn hun mogelijke verslavende werking en de nadelige weerslag op het gedrag en het humeur. Het controlesysteem dat met dit verdrag wordt ingevoerd is gelijkaardig aan het controlesysteem ingesteld door het Enkelvoudig Verdrag van 1961 inzake verdovende middelen. De stoffen worden op advies van de Wereldgezondheidsorganisatie gerangschikt in 4 lijsten met een minder of meer streng controlesysteem volgens de gevaren die ze inhouden en hun therapeutisch nut en de controle gebeurt door de Commissie der Verdovende Middelen en het Internationaal comité van Toezicht van de Verenigde Naties.

Wat de goedkeuring door het federale parlement betreft zijn er een paar problemen gerezen : de redenen van niet onmiddellijke toetreding door België zijn gelegen in het feit dat de stoffen van lijsten I en II onder de controlebevoegdheid van nationale wettelijke bepalingen vielen en dat België geen ernstige problemen had gekend met stoffen van lijst III en IV.

De redenen waarom België uiteindelijk toch is toegetreden ligt hem in het feit dat men wou voorkomen dat België een draaischijf zou worden van de illegale handel in sommige produkten van lijst III en IV. (De meerderheid van Westeuropese landen heeft het Verdrag immers reeds bekrachtigd).

Er is verder het kader van de goedkeuring van het Schengenakkoord, dat op zijn beurt een aanzet bevat tot harmonisatie van wetgevingen, meer bepaald inzake verdovende en psychotrope stoffen.

Dit ontwerp dient nu nog te worden aangenomen door de Vlaamse Raad, die met het verdrag dient in te stemmen en de juridische basis daarvan is vervat in de bepalingen van artikel 16 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat luidt als volgt : „instemming van de betrokken Raad vereist voor goedkeuring verdragen m.b.t. aangelegenheden waarvoor hij bevoegd is”.

Concreet betekent dit dat de Vlaamse Gemeenschap instemt met artikel 20 van het Verdrag dat het volgende bepaalt : „de partijen nemen alle maatregelen die ertoe kunnen leiden het misbruik van psychotrope stoffen te voorkomen en te bestrijden, door het tijdig te onderkennen, evenals te zorgen voor behandeling, opvoeding, nazorg, wederaanpassing en sociale integratie van de betrokken persoon ...”.

Dit artikel kadert volledig in de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de preventie en behandeling van drugverslaafden, waarvoor ze exclusief bevoegd is.

De goedkeuringsprocedure binnen de Vlaamse Gemeenschap verliep als volgt :

– 27 januari 1993 : principiële goedkeuring Vlaamse regering aan het voorontwerp van decreet en de memorie van toelichting

– 28 april 1993 : goedkeurend advies afdeling wetgeving van de Raad van State

– 30 november 1994 : goedkeuring Vlaamse regering aan ontwerp van decreet – overmaking aan Vlaamse Raad.

De minister-president merkt hierbij nog op dat de overige gemeenschappen het verdrag in de loop van 1994 hebben goedgekeurd.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap is de goedkeuringsprocedure van het ontwerp van decreet na het advies van de Raad van State op de achtergrond geraakt.

2. Bespreking

Een lid verheugt zich over het preventiebeleid ter zake van de Vlaamse Gemeenschap, maar stelt anderzijds vast dat slechts 35 miljoen frank aan middelen ter beschikking staan om dit beleid te voeren. Spreker meent dat dit een beleid in de marge is en vraagt zich af wat men met zo'n gering bedrag kan realiseren. De federale regering maakt ter zake heel wat meer geld vrij, aldus spreker, die vindt dat deze aldus het bevoegdheidssterrein van de Vlaamse Gemeenschap betreedt. Het lid vraagt zich af hoe dit kan worden verzoend.

De minister-president beaamt dat dit een gering bedrag is maar meent dat zijn collega's ministers toch een aantal zeer goed gerichte acties inzake preventie van het gebruik van psychotrope stoffen hebben uitgevoerd. Deze acties zullen verder moeten worden verdiept.

Wat de samenhang tussen het beleid op het federale en het regionale vlak betreft, deelt de minister mee dat het oorspronkelijk voorstel van de federale minister, binnen het raam van de veiligheidscontracten, om negen nieuwe provinciale centra voor preventie op te richten, uiteindelijk niet werd gevolgd door de federale regering. De recente beslissing van de federale regering houdt ten volle rekening met de bevoegdheid ter zake van de Vlaamse Gemeenschap : de bestaande centra door de Vlaamse gemeenschap ingesteld, zullen gebruikt worden om ook het beleid van de federale regering te realiseren. Het kan inderdaad niet dat men haaks op elkaar een dubbel circuit zou tot stand brengen. Onze bevoegdheid wordt dus volledig behouden, maar waar coördinatie mogelijk is, zal uiteraard worden samengewerkt met de federale regering.

Een lid sluit zich bij deze gedachtengang aan, maar vraagt zich af hoe de gemeenten daarin worden betrokken.

De minister-president wijst er op dat bij de recente beslis-

singen van de federale regering is beslist dat de vragen ter zake moeten vertrekken vanuit de gemeenten, die de behoeften en problemen het beste kennen. De actie die daarop wordt geënt kan op die manier gecoördineerd verlopen op de verschillende bestuurlijke niveaus.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

In artikel 1 wordt ingevolge de **gecoördineerde** grondwet „artikel 59bis” vervangen door „artikel 128”.

Beide artikelen worden aangenomen met **7** stemmen voor bij 1 **onthouding**.

C. EINDSTEMMING

Het aangepaste ontwerp van decreet wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 1 onthouding.

De verslaggever,

H. SUYKERBUYK

De voorzitter,

S. DE CLERCK

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 128 van de Grondwet.

Artikel 2

Het Verdrag inzake psychotrope stoffen en de Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971, zullen volkomen uitwerking hebben, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.
